

**PUBLICISTICA SAVANTULUI NICOLAE PETRESCU
ȘI CAUZA NAȚIONALĂ ÎN ANII FORMĂRII ROMÂNIEI MARI**

Constantin ARDELEANU

Nicolae Petrescu (1886-1954) a fost unul dintre cei mai eclecticici și subtili savanți români din secolul al XX-lea, contribuțiile sale științifice privind la fel de mult filosofia, istoria, sociologia, economia sau politologia. Însă dincolo de scriitura sa academică, Petrescu a trăit la maximum prezentul istoric, fiind extrem de interesat să înțeleagă atât de frecventele schimbări politice și economice care au marcat istoria noastră în ultima sută de ani. La izbucnirea Primului Război Mondial, Petrescu se afla la studii în Elveția, de unde a plecat, în 1915, spre Statele Unite, în căutarea unui mediu mai favorabil studiilor filosofice. În bibliotecile americane, Petrescu a fost martorul avaturilor participării României la Marele Război, fapt care l-a făcut să înlocuiască interesul pentru subtilități metafizice cu cel pentru mai durele realități ale conflictului. Lucrarea analizează, pe baza memoriilor sale, felul în care Petrescu a simțit, de la o distanță de 7.000 km, sorții schimbători și succesul final al Patriei, dar și modalitatea în care tânărul savant a contribuit la popularizarea idealului național românesc prin redactarea de articole pentru câteva foarte influente publicații americane: *The New York Times*, *The Bankers Magazine*, *The Pan American Magazine* etc. Totodată, Petrescu a ținut prelegeri la Wabash College, Indiana, explicând justetea cauzei românești, și a scris un interesant volum, *Thoughts on Peace and War. An Inquiry into the Conceptions prevailing in Foreign Policy*, în care și-a prezentat viziunile idealist-wilsoniene în legătură cu principiile de organizare postbelică a lumii.